

Milenko Fržović

ČUJU SE I CVRČAK I TIŠINA

Oca više nema
a majci daleka
bašta

*

Seoski vrapci
ne daju staroj kući
da bude pusta

*

Čaša na stolu.
Crvena peva sen vina
na belom papiru.

*

U tren, bol ljudi
je i moj bol, ali radost
nije nam ista.

*

Daleko sam, ali
ti koprivo u bašti
sačuvaj voće.

*

Lepotu što ode
sa lišćem, sneg je vratio
krošnji drveta.

*

Ne razumem sve –
kažeš. Nisi ti dete
da sve razumeš.

*

Živost sred grada.
Sve što reče detence
je: Eno meseca!

*

Ne drugačije –
treba gledati svet kroz
prizmu vedrine

*

Čuju se
i cvrčak
i tišina

*

Mesec, pev cvrčka,
u sjaju nadmeću se
- kroz moju samoću.

*

Mirno stoji pas
vetar mu klata uši
teče sunčan dan

*

Nije sâm među
zgradama, ima biciklič
i srećno kruži.

*

Slučajni susret
sa starim drugom, oduze
ulici pust izgled.

*

Kao klešta raka
pruža se senka gradskog
jablana bez krošnje